

Nr 13.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, m. m.; given Drottningholms slott den 21 december 1949.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 16 december 1949 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av två den 17 december 1949 undertecknade avtal mellan Sverige och Norge *dels* för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap och *dels* angående handräckning i skatteärenden, vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att godkänna ifrågavarande båda avtal.

GUSTAF.

Per Edvin Sköld.

Avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

Konungariket Sverige och Konungariket Norge hava överenskommit att sluta avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin utomordentlige och befullmäktigade ambassadör i Oslo, Friherre Johan Hugo Beck-Friis

Hans Majestät Konungen av Norge:
Sin utrikesminister Halvard M. Lange

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel I.

Avtalet är tillämpligt beträffande skatter å kvarlåtenskap efter svenska och norska medborgare.

Artikel II.

Såsom skatter å kvarlåtenskap anses för närvarande

beträffande Sverige arvsskatt och kvarlåtenskapsskatt; samt

beträffande Norge avgift av arv, därunder inbegripna gåvor för dödsfalls skull.

Avtalet skall även tillämpas beträffande alla andra i anledning av dödsfall utgående skatter å kvarlåtenskap, som påläggas i Sverige eller

Avtale mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av arvemidler.

Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige er kommet overens om å slutte en avtale for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av arvemidler.

I dette øyemed har til befullmektigede oppnevnt:

Hans Majestet Norges Konge:

Sin utenriksminister Halvard M. Lange.

Hans Majestet Sveriges Konge:

Sin overordentlige og befullmektigede Ambassadør i Oslo Friherre Johan Hugo Beck-Friis

som, etter å ha gransket hverandres fullmakter og funnet dem i god og riktig form, er kommet overens om følgende bestemmelser:

Artikkel I.

Avtalen gjelder skatter av arvemidler etter norske og svenske statsborgere.

Artikkel II.

Som skatter av arvemidler anses for tiden for Norges vedkommende:

avgift av arv, herunder døds-gaver, og for Sveriges vedkommende:

»arvsskatt» og »kvarlåtenskaps-skatt».

Avtalen skal også gjelde alle andre skatter av arvemidler som i anledning av dødsfall pålegges i Norge eller Sverige etter undertegningen av denne

Norge efter undertecknandet av detta avtal, vare sig skatterna utgå å kvarlåtenskapen i dess helhet eller å arvs- eller testamentslotter.

avtale, hva enten skattene skal svares av arvemidlene i sin helhet eller av arve- eller testamentslodder.

Artikel III.

Fast egendom, belägen i en av de båda staterna, beskattas allenast i denna stat.

I fast egendom inbegripas dels tillhör därtill ävensom levande och döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk dels ock nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till avkomst eller annan förmån av sådan egendom.

Rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan fyndighet, beskattas i den stat, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen.

Artikel IV.

I rörelse eller fritt yrke nedlagda tillgångar, som äro hänförliga till ett fast driftställe i en av staterna, beskattas allenast i denna stat.

Som fast driftställe anses plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens eller yrkets utövande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, stadigvarande agentur, tillverkningsplats, verkstad eller dylikt, inköps- eller försäljningsställe, varunderlag (även stadigvarande kommissionslager), gruva eller annan liknande fyndighet.

Såsom rörelse, varom i denna artikel förnäles, anses även delägarskap i företag med undantag för delägarskap genom innehav av aktier eller likartade värdepapper. Med likartade värdepapper förstås, såvitt gällande lagstiftning i Sverige angår, bevis å andelar i svenska ekonomiska föreningar samt, såvitt gällande lagstiftning i Norge angår, bevis å andelar i norska bolag med delad eller eljest begränsad ansvarighet,

Artikkel III.

Fast eiendom som ligger i en av de to stater, beskattes utelukkende i denne stat.

Fast eiendom omfatter så vel tilhører til slik eiendom, herunder besetning, redskaper og annet løsøre i landbruk eller skogbruk, som bruksrett og rett til avkastning eller annet utbytte av fast eiendom.

Rett til royalty som ytes for bruk av fast eiendom eller for utnytting av gruve eller annen forekomst, beskattes i den stat der den faste eiendom, graven eller forekomsten ligger.

Artikkel IV.

Midler som er anbrakt i virksomhet eller fritt yrke og kan henføres til ett fast driftssted i en av statene, beskattes utelukkende i denne stat.

Som fast driftssted anses sted, hvor det finnes særlig anlegg eller er truffet særlig foranstaltning for stadig bruk ved virksomhetens eller yrkets utövelse så som sted hvor foretaket har sin ledelse, kontor, filial, fast agentur, produksjonssted, verksted eller lignende, innkjøps- eller salgssted, varelager (herunder også varig kommisjonslager), gruve eller annen forekomst.

Som virksomhet som omhandlet i denne artikkel, anses også medeiendomsrett i ett foretakende, dog unntatt medeiendomsrett gjennom besittelse av aksjer eller lignende verdipapirer. Med »lignende verdipapirer» forstås, for så vidt angår lovgivningen i Norge, andelsbevis i norske selskaper med delt eller på annen måte begrenset ansvar, herunder dog ikke vanlige kommandittselskaper, samt, for så vidt angår lovgivningen i Sverige, an-

härunder ej inbegripna vanliga kommanditbolag.

delsbevis i svenske ökonomiske foreninger.

Artikel V.

Egendom, varå art. III eller IV icke är tillämplig, beskattas allenast i den av staterna, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Den avlidne anses enligt detta avtal hava varit bosatt i en av staterna, om han där haft sitt egentliga bo och hemvist. Skulle tvivelsmål uppstå i vilken av de båda staterna den avlidne sålunda skall anses hava varit bosatt eller kan den avlidne anses hava varit bosatt i båda staterna, skall frågan om bosättningsorten avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna. Hänsyn skall därvid tagas till i vilkendera staten den avlidne kan anses hava haft centrum för sina personliga och ekonomiska intressen eller, om ej heller detta kan avgöras, till medborgarskapet.

Har den avlidne icke haft sitt egentliga bo och hemvist i någon av staterna, anses han hava varit bosatt i den av staterna, i vilken han ägt medborgarskap; har han ägt medborgarskap i båda staterna, skall frågan om var han skall anses hava varit bosatt avgöras genom särskild överenskommelse mellan de högsta finansmyndigheterna.

Artikel VI.

Gäld, vilken häftar vid efterlämnad egendom som avses i artikel III eller IV eller för vilken sådan egendom utgör säkerhet, avräknas i den stat, som äger beskatta den ifrågakvarande egendomen, å samma egendom eller å annan egendom som den staten äger beskatta. Annan gäld än nu sagts avräknas å egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den stat, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt.

Överstiger den gäld, som enligt första stycket skall avräknas i en av staterna, värdet av all den egendom

Artikkel V.

Midler som ikke går inn under art. III eller IV, beskattes utelukkende i den av statene der avdøde ved sin død var bosatt.

Avdøde anses etter denne avtale å ha vært bosatt i en av statene hvis han har hatt sin faste bopel der. Skulle det oppstå tvil om i hvilken av de to stater avdøde således skal anses å ha vært bosatt, eller kan avdøde anses å ha vært bosatt i begge stater, skal spørsmålet om bostedet avgjøres ved særskilt overenskomst mellom de øverste finansmyndigheter i de to stater. Derved skal det tas hensyn til i hvilken av statene avdøde kan anses å ha hatt sentrum for sine personlige og økonomiske interesser, eller, om heller ikke dette kan avgjøres, til statsborgerskapet.

Har avdøde ikke hatt fast bopel i noen av statene, anses han å ha vært bosatt i den av statene der han var statsborger. Var avdøde statsborger i begge statene, skal spørsmålet om hvor han skal anses å ha vært bosatt, avgjøres ved særskilt overenskomst mellom de øverste finansmyndigheter.

Artikkel VI.

Gjeld som hefter på etterlatte midler som nevnt i art. III eller IV, eller som slike midler tjener som sikkerhet for, fradras i den stat som har rett til å beskatte de omhandlede midler, i disse midler eller i andre midler som denne stat har rett til å beskatte. Annen gjeld enn foran nevnt fradras i midler som er undergitt beskatningsretten til den stat der avdøde ved dødsfallet var bosatt.

Overstiger den gjeld som etter første ledd skal fradras i en av statene, verdien av alle de midler som ved-

som ifrågavarande stat äger beskatta, avräknas det överskjutande gäldbeloppet å egendom, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

Å fideikommisssegendom avräknas dock allenast den gäld, som häftar vid egendomen eller för vilken denna utgör säkerhet.

Artikel VII.

Om beskattningsrätten till kvarlåtenskap är fördelad mellan båda staterna, skall beträffande rätten att uttaga skatt i den stat, där den avlidne vid sin död var bosatt, följande gälla. Skatten må uttagas med högst det belopp, som utgör skillnaden mellan å ena sidan den skatt, som skulle hava utgått därest hela kvarlåtenskapen tagits till beskattning i den staten, och å andra sidan den skatt, som skulle hava utgått därest staten beskattat allenast den del av kvarlåtenskapen, vartill beskattningsrätten tillkommer den andra staten.

Artikel VIII.

Genom detta avtal beröres icke den rätt till skattefrihet, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits eller framdeles må komma att medgivnas diplomatiska eller konsulara befattningshavare. I den mån på grund av sådan skattefrihet påförande av skatt å kvarlåtenskap icke sker i anställningslandet, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel IX.

Kan det påvisas, att av beskattningsmyndigheterna i de båda staterna vidtagna åtgärder medföra en mot detta avtals principer stridande beskattning, må den som träffats av dubbelbeskattningen göra erinringar häremot hos den av de båda staterna, där den avlidne enligt detta avtal skall anses vid sin död hava varit bosatt. Anses erinringarna grundade, vidtager sistnämnda stat erforderliga

kommende stat har rätt til å beskatte, fradras det overskytende gjeldsbelöp i midler som er undergitt beskattningsretten i den annen stat.

I fideikommissformue fradras dog bare den gjeld som hefter på formuen eller som denne tjener som sikkerhet for.

Artikkel VII.

Er retten til beskattning av arvemidler fordelt mellom de to stater, skal angående retten til å beregne skatt i den stat der avdøde ved sin død var bosatt, gjelde følgende: Skatten kan beregnes med høyst det belöp som utgjör forskjellen mellom på den ene side den skatt som skulle ha vært beregnet om alle arvemidlene hadde vært undergitt beskattning i denne stat, og på den annen side den skatt som skulle ha vært beregnet om staten bare hadde beskattet den del av arvemidlene hvis beskattning tilkommer den annen stat.

Artikkel VIII.

Ved denne avtale beröres ikke den rett til skattefrihet som i kraft av folkerettens alminnelige regler er innrømmet eller i fremtiden måtte bli innrømmet diplomatiske eller konsulara tjenestemenn. I den utstrekning midlene på grunn av denne skattefrihet ikke beskattes i ansettelseslandet, forbeholdes beskattningen hjemlandet.

Artikkel IX.

Kan det påvises at tiltak som er truffet av skattemyndighetene i de to stater, medfører en beskattning som strider mot denne avtales prinsipper, kan den som rammes av dobbeltbeskattningen fremsette innsigelse mot dette overfor den av de to stater der avdøde ved sin død etter denne avtale skal anses å ha vært bosatt. Anses innsigelsen begrunnet, treffer sistnevnte stat de nødvendige tiltak

åtgärder för dubbelbeskattningens undanröjande.

Dylika erinringar skola i regel göras inom två år efter utgången av det kalenderår, under vilket den skattskyldige erhöll kännedom om dubbelbeskattningen.

for å få dobbeltbeskatningen opphevet.

Slik innsigelse må i regelen fremsettes innen to år etter utgangen av det kalenderår da den skattepliktige fikk kjennskap til dobbeltbeskatningen.

Artikel X.

De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna äga träffa särskilda överenskommelser för genomförande av avtalet ävensom till undvikande av dubbelbeskattning beträffande de i art. II angivna skatterna i fall, som icke regleras i detta avtal eller som kunna uppstå vid tillämpning av avtalet, så ock i fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer i fråga om avtalets tolkning och tillämpning.

Artikkel X.

De överste finansmyndigheter i de to stater kan treffe særskilt overenskomst til gjennomføring av avtalen så vel som til unngåelse av dobbeltbeskatning vedkommende de i art. II nevnte skatter i tilfelle som ikke reguleres i denne avtale, eller som kan oppstå ved anvendelse av avtalen, lik som også i tilfelle hvor det oppstår vanskelighet eller tvil med hensyn til avtalens tolking og anvendelse.

Artikel XI.

Detta avtal skall ratificeras för Sveriges del av Hans Majestät Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Norges del av Hans Majestät Konungen av Norge med stortingets samtycke. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm.

Avtalet träder i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker och tillämpas i de fall, då arvlätare eller testator avlidit å eller efter nämnda dag.

Artikkel XI.

Denne avtale skal ratifiseres for Norges vedkommende av Hans Majestet Norges Konge med Stortingets samtykke og for Sveriges vedkommende av Hans Majestet Sveriges Konge med Riksdagens samtykke. Ratifikasjonsdokumentene skal snarest mulig utveksles i Stockholm.

Avtalen trer i kraft den dag utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene finner sted og får anvendelse hvor arvelater eller testator er avgått ved døden på eller etter nevnte dag.

Artikel XII.

Avtalet skall förbliva gällande så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalsslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst åtta månader före kalenderårets utgång. Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalets giltighet med kalenderårets utgång; dock att avtalet alltjämt skall äga tillämpning i fall då arvlätaren eller testatorn avlidit före årets utgång.

Artikkel XII.

Avtalen skal gjelde så lenge den ikke oppsis av noen av de kontraherende stater. Oppsigelse skal finne sted minst 8 måneder før kalenderårets utgang. Er oppsigelsesfristen iaktatt, opphører avtalens gyldighet ved kalenderårets utgang, dog slik at avtalen fremdeles skal anvendes hvor arvelateren eller testator er avgått ved døden før årets utgang.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas befullmäktigade ombud understecknat detta avtal och försett det samma med sina sigill.

Som skedde i Oslo den 17 december 1949, i dubbla exemplar, å svenska och norska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Johan Beck-Friis.
Halvard M. Lange.

Til bekreftelse herpå har de to staters befullmektigede undertegnet denne avtale og forsynt den med sine segl.

Utfærdiget i Oslo den 17. desember 1949 i to eksemplarer på norsk og svensk, slik at begge tekster har like gyldighet.

Halvard M. Lange.
Johan Beck-Friis.

Avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge angående handräckning i skatteärenden.

Konungariket Sverige och Konungariket Norge hava överenskommit att sluta avtal angående handräckning i skatteärenden.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin utomordentlige och befullmäktigade ambassadör i Oslo, Friherre Johan Hugo Beck-Friis

Hans Majestät Konungen av Norge:

Sin utrikesminister Halvard M. Lange

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Allmänna bestämmelser.

Artikel I.

Båda staterna förplikta sig ömsesidigt att lämna varandra handräckning i skatteärenden på sätt nedan närmare anges.

Med handräckning förstås i detta avtal:

- a) delgivning av handlingar,
- b) införskaffande av uppgifter och utbyte av upplysningar utan särskild begäran eller efter framställning i det enskilda fallet, samt
- c) indrivning av skatt.

Artikel II.

Med skatter avses i detta avtal:

- a) de skatter, å vilka avtalet den 21 juni 1947 mellan Konungariket Sve-

Avtale mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige om bistand i skattesaker.

Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige er kommet overens om å slutte en avtale om bistand i skattesaker.

I dette öyemed har til befullmektigede oppnevnt:

Hans Majestet Norges Konge:

Sin utenriksminister Halvard M. Lange

Hans Majestet Sveriges Konge:

Sin overordentlige og befullmektigede Ambassadör i Oslo Friherre Johan Hugo Beck-Friis

som, etter å ha gransket hverandres fullmakter og funnet dem i god og riktig form, er kommet overens om følgende bestemmelser:

Alminnelige bestemmelser.

Artikkel I.

Begge stater forplikter seg til gjensidig å yte hverandre bistand i skattesaker slik som nedenfor nærmere angitt.

Med bistand forstås i denne avtale:

- a) forkynnelse av dokumenter,
- b) tilveiebringelse av oppgaver og opplysninger samt utveksling av slike av eget tiltak eller etter særskilt anmodning i det enkelte tilfelle.
- c) innfordring av skatt.

Artikkel II.

Med skatter forstås i denne avtale:

- a) de skatter som omfattes av avtalen av 21. juni 1947 mellom Konge-

rige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet äger tillämpning; samt

b) de skatter, å vilka avtalet den 17 december 1949 mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap äger tillämpning.

Artikel III.

Handräckning medgives blott såvitt angår skatteanspråk mot skattskyldiga, som tillhöra den stat, från vilken framställningen gjorts, eller som äro bosatta i denna stat eller som, utan att vara bosatta i någondera staten, stadigvarande vistas i förstnämnda stat.

Förelåg i första stycket angiven förutsättning under den tidrymd eller vid den tidpunkt, skatteanspråket avser, skall den omständigheten, att förutsättningen sedermera bortfallit, ej utgöra hinder för handräckningens beviljande.

För delgivning av handling samt för införskaffande av upplysningar, som kunna inhämtas i offentliga handlingar, medgives handräckning även om i första stycket angivna förutsättningar icke föreligga.

Artikel IV.

All skriftväxling i ärenden om handräckning sker direkt mellan svenska finansdepartementet samt norska finans- och tulldepartementet.

Artikel V.

I framställning om handräckning skola angivas den myndighet, som i första hand begärt handräckningen, namn och yrke eller titel beträffande den person saken gäller ävensom, därest fråga är om delgivning av handling, mottagarens adress och handlingens beskaffenhet.

riket Norge og Kongeriket Sverige for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av inntekt og formue, samt

b) de skatter som omfattes av avtalen av 17. desember 1949 mellom Kongeriket Norge og Kongeriket Sverige for å forebygge dobbeltbeskatning for så vidt angår skatter av arveidler.

Artikkel III.

Bistand ytes bare når det gjelder skattekrav mot skattepliktige som er borgere av eller hjemmehørende i den stat som fremsetter anmodningen, eller som uten å være bosatt i noen av statene, stadig oppholder seg i den førstnevnte stat.

Forelå vilkår etter første ledd i det tidsrom eller på det tidspunkt som skattekravet vedkommer, skal den omstendighet at vilkåret senere er falt bort, ikke være til hinder for at bistand ytes.

Når det gjelder forkynnelse av dokumenter og tilveiebringelse av opplysninger som forefinnes i alment tilgjengelige dokumenter, ytes bistand selvom vilkårene etter første ledd ikke foreligger.

Artikkel IV.

All skriftveksling om bistand skjer direkte mellom det norske Finans- og tolldepartement og det svenske Finansdepartement.

Artikkel V.

Anmodning om bistand skal angi den myndighet som i første hånd har bedt om bistand, navn og yrke eller titel på den person saken gjelder, og, når det er spørsmål om forkynnelse av dokument, mottakerens adresse og dokumentets art.

Artikel VI.

Framställning om handräckning kan avböjas, om den stat, hos vilken handräckningen begärts, anser den samma ägnad att äventyra dess höghetsrättigheter eller säkerhet.

Artikel VII.

Verkställes handräckning helt eller delvis, skall den stat, hos vilken handräckningen begärts, utan dröjsmål underrätta den andra staten om utgången av ärendet.

Efterkommes icke framställning om handräckning, skall den stat, hos vilken handräckningen begärts, ofördröjligen underrätta den andra staten därom med angivande av skälen för beslutet.

Vid meddelande av underrättelse enligt denna artikel skola tillika angivas sådana omständigheter, som må vara av betydelse för skatteärendets vidare behandling.

Artikel VIII.

Handling, som utfärdats eller bestrykts av domstol eller förvaltningsmyndighet i den ena staten och som är försedd med domstolens eller myndighetens sigill eller stämpel, behöver ej legaliseras för att användas i skatteärende inom den andra statens område.

Vad i denna artikel sagts gäller jämväl beträffande handling, som underskrivits av tjänsteman hos domstolen eller myndigheten, såframt sådan underskrift är tillräcklig enligt lagstiftningen i den stat, domstolen eller myndigheten tillhör.

Delgivning av handlingar.*Artikel IX.*

Delgivning skall ombesörjas av vederbörande myndighet i den stat, hos vilken åtgärden begärts. Denna myndighet kan utom i fall, som avses i nästföljande stycke, inskränka sig till att verkställa delgivningen genom

Artikkel VI.

Anmodning om bistand kan avslås dersom den stat som er bedt om å yte bistand, anser denne egnet til å bringe dens høyhetsrettigheter eller sikkerhet i fare.

Artikkel VII.

Imøtekommes anmodning om bistand helt eller delvis, skal den stat som er bedt om å yte bistand, snart mulig underrette den annen stat om utfallet av saken.

Etterkommes ikke anmodning om bistand, skal den stat som er bedt om å yte bistand, uten opphold underrette den annen stat om dette og gi beskjed om grunnene for vedtaket.

Ved meddelelse av underretning etter denne artikkel skal tillike opplyses slike omstendigheter som kan være av betydning for skattesakens videre behandling.

Artikkel VIII.

Dokument som er utferdiget eller bekreftet av domstol eller forvaltningsmyndighet i den ene stat og er forsynt med domstolens eller myndighetens segl eller stempel, trenger ikke å legaliseres for å anvendes i skattesak innenfor den annen stats område.

Det som er sagt i denne artikkel gjelder også dokument som er underskrevet av tjenestemann ved domstolen eller myndigheten, såfremt slik underskrift er tilstrekkelig etter lovgivningen i den stat domstolen eller myndigheten tillhører.

Forkynnelse av dokumenter.*Artikkel IX.*

Forkynnelse skal besörges av den kompetente myndighet i den stat anmodningen er rettet til. Denne myndighet kan, unntagen i tilfelle som omhandlet i neste ledd, innskrenke seg til å overlevere dokumentet til

handlingens överlämnande till mottagaren, såvitt denne är villig motta densamma.

På önskan av den stat, som begärt delgivningen, skall handlingen delgivas i den form, som för liknande delgivning är föreskriven enligt lagstiftningen i den stat, hos vilken delgivning begärts.

Artikel X.

Såsom bevis om delgivningen skall gälla antingen ett daterat och bestyrkt erkännande av den, med vilken delgivningen skett, eller ett intyg av vederbörande myndighet i den stat, hos vilken delgivningen begärts, utvisande formen och tiden för delgivningen.

Införskaffande av uppgifter, m. m.

Artikel XI.

Införskaffande av uppgifter skall ske i enlighet med lagstiftningen i den stat, till vilken framställningen riktats.

Framställning om införskaffande av uppgifter kan avböjas, därest den stat, som gör framställningen, enligt sin egen lagstiftning icke kan införskaffa motsvarande uppgifter, eller om framställningens efterkommande skulle medföra yppandet av affärs-, fabriktions- eller yrkeshemlighet.

Den myndighet, som gör framställningen, skall uppgiva, huruvida den åtgärd, varom fråga är, kan vidtagas enligt lagstiftningen i den egna staten.

Artikel XII.

I artikel IV omnämnda myndigheter skola, i den mån det lämpligen kan ske på grundval av tillgängliga uppgifter, snarast möjligt efter utgången av varje kalenderår, utan särskild framställning, utbyta sådana upplysningar, avseende i den andra staten bosatta fysiska personer eller

mottakeren, för så vidt denne er villig til å motta det.

Etter begjæring av den stat som har anmodet om forkynnelse, skal dokumentet forkynnes i den form som er foreskrevet for lignende forkynnelse i lovgivningen i den stat som er bedt om å foreta forkynnelse.

Artikkel X.

Som bevis for forkynnelsen skal gjelde enten en datert og bekreftet erkjennelse fra den overfor hvem den er foretatt, eller en attest fra vedkommende myndighet i den stat hos hvem forkynnelsen er begjært, som viser formen og tiden for forkynnelsen.

Tilveiebringelse av oppgaver og opplysninger.

Artikkel XI.

Tilveiebringelse av oppgaver og opplysninger skal skje i samsvar med lovgivningen i den stat anmodningen er rettet til.

Anmodning om tilveiebringelse av oppgaver eller opplysninger kan avslåes, dersom den stat som fremsetter anmodningen, etter sin egen lovgivning ikke kan skaffe tilveie tilsvarende oppgaver eller opplysninger, eller dersom det ville medføre åpenbaring av forretnings-, fabriktasjons- eller yrkeshemmelighet om anmodningen ble imøtkekommet.

Den myndighet som fremsetter anmodningen skal angi hvorvidt den forføyning det gjelder kan foretas etter lovgivningen i den egne staten.

Artikkel XII.

De i art. IV nevnte myndigheter skal i den utstrekning det hensiktsmessig kan skje på grunnlag av tilgjengelige oppgaver, snarest mulig etter utgangen av hvert kalenderår uten særskilt anmodning utveksle slike opplysninger vedkommende fysiske personer som er bosatt i den an-

där hemmahörande juridiska personer, som kunna antagas vara av betydelse för deras taxering, särskilt beträffande

a) utdelningar från aktiebolag och liknande juridiska personer,

b) räntor å obligationer och andra dylika värdepapper,

c) tillgodohavanden hos banker, sparbanker och liknande inrättningar ävensom räntor å sådana tillgodohavanden, samt

d) löner, pensioner och livräntor.

Därest det i den stat, som mottagit upplysningarna, befinnes att dessa icke motsvara de verkliga förhållandena, skall vederbörande myndighet i den staten, om så finnes kunna ske och det kan vara av intresse för den andra staten, så snart som möjligt återställa de mottagna handlingarna till vederbörande myndighet därstädes, med angivande av skälen för återställandet, eller ock på annat sätt underrätta myndigheten om förhållandet.

Då en i den ena staten bosatt person avlidit, efterlämnande fast egendom i den andra staten eller tillgångar nedlagda i rörelse därstädes, skall vederbörande myndighet i förstnämnda stat, så snart kännedom vunnits om förhållandet, därom underrätta vederbörande myndighet i den andra staten.

Indrivning av skatt.

Artikel XIII.

Exigibelt beslut i skatteärende skall, efter framställning från den ena staten, av den högsta finansmyndigheten i den andra staten uttryckligen erkännas såsom exigibelt i sistnämnda stat samt verkställas i enlighet med dess lagstiftning.

Vid framställning om indrivning skall fogas förklaring av vederbörande myndighet i den stat, från vilken framställningen göres, att beslutet är exigibelt; denna myndighets behöri-

gen stat eller juridiske personer som er hjemmehörande der, som kan antas å være av betydning for deres ligning, særlig for så vidt angår:

a) Uthytte fra aksjeselskaper og lignende juridiske personer,

b) renter av ihendehaverobligasjoner og andre lignende verdipapirer,

c) innskudd i banker, sparebanker og lignende institusjoner så vel som renter av slike innskudd,

d) lønninger, pensjoner og livrenter.

Hvis det i den stat som har mottatt opplysningene, viser seg at disse ikke stemmer med de faktiske forhold, skal vedkommende myndighet i denne stat, om så finnes å kunne skje og det kan være av interesse for den annen stat, snarest mulig tilbakesende de mottatte dokumenter til vedkommende myndighet der med angivelse av grunnene for tilbakesendelsen eller på annen måte underrette denne myndighet om forholdet.

Når en person som er bosatt i en av statene, er avgått ved døden og har etterlatt seg fast eiendom i den annen stat eller midler anbrakt i virksomhet der, skal vedkommende myndighet i den førstnevnte stat så snart den har fått kjennskap til forholdet, gi underretning om dette til vedkommende myndighet i den annen stat.

Innfordring av skatt.

Artikkel XIII.

Eksigibelt skattekrav skal, etter anmodning fra den ene stat, av den øverste finansmyndighet i den annen stat uttrykkelig anerkjennes som eksigibelt i den sistnevnte stat og innfordres i samsvar med lovgivningen der.

Med anmodning om innfordring skal følge erklæring fra vedkommende myndighet i den stat som fremsetter anmodningen, om at kravet er eksigibelt; at denne myndighet er ret-

het skall bestyrkas av myndighet som i artikkel IV sägs.

Handräckning för indrivning medges icke, därest skatteanspråket, om det genomfördes, skulle föranleda dubbelbeskattning i förhållandet mellan de båda staterna. Såsom dubbelbeskattning skall därvid icke anses den beskattning av inkomst av kapital, som föranledes av bestämmelserna i artikkel 7 av avtalet mellan de båda staterna den 21 juni 1947 för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Artikel XIV.

Framställning om handräckning för indrivning må ifrågakomma endast såvitt tillräckliga möjligheter för indrivning icke föreligga i den egna staten.

Handräckning beviljas icke för indrivning av skatt såvitt angår arvingar eller andra, vilka förvärvat egenom på grund av dödsfall, i den mån skatteanspråket överskrider beloppet eller värdet vid tiden för förvärvet av vad som på grund av dödsfallet förvärvats.

Artikel XV.

Beträffande skatt, som skall indrivnas enligt detta avtal, åtnjutes icke för skatter stadgad särskild förmånsrätt i den stat, hos vilken handräckning begärts.

Vid indrivning av skatt enligt detta avtal skall rättegångsförfarande vid domstol eller konkursförfarande icke inledas, med mindre den högsta finansmyndigheten i den stat, hos vilken indrivningen sker, efter begäran av motsvarande myndighet i den stat, som gjort framställningen, uttryckligen därtill samtycker.

Artikel XVI.

Den stat, i vilken indrivning enligt detta avtal ägt rum, är gentemot den andra staten ansvarig för de indrivna beloppen.

te vedkommende skal bekreftes av myndighet som nevnt i artikkel IV.

Bistand ved innfordring ytes ikke hvis skattekravet, om det ble gjennomført, ville medføre dobbeltbeskattning i forholdet mellom de to stater. Som dobbeltbeskattning skal i denne forbindelse ikke anses den beskattning av inntekt av kapital som følger av bestemmelsene i artikkel 7 i avtalen mellom de to stater av 21. juni 1947 for å forebygge dobbeltbeskattning for så vidt angår skatter av inntekt og formue.

Artikkel XIV.

Anmodning om bistand ved innfordring skal bare finne sted for så vidt det ikke er fyldestgjørende adgang til innfordring i den egne staten.

Når det gjelder arvinger eller andre som har ervervet midler som følge av dødsfall, ytes ikke bistand ved innfordring av skatt i den utstrekning skattekravet overstiger beløpet eller verdien på ervervstiden av det som er ervervet som følge av dødsfall.

Artikkel XV.

Skatt som skal innfordres etter denne avtale, nyter ikke godt av særskilt fortrinnsrett som er fastsatt for skatter i den stat som er bedt om å yte bistand.

Ved innfordring av skatt etter denne avtale skal søksmål ved domstolene eller konkurs ikke innledes med mindre den øverste finansmyndighet i den stat der innfordringen skjer, etter begjæring av tilsvarende myndighet i den stat som har fremsatt anmodningen, uttrykkelig samtykker i det.

Artikkel XVI.

Den stat der innfordring etter denne avtale har funnet sted, er likeoverfor den annen stat ansvarlig for de beløp som er innfordret.

Särskilda bestämmelser.*Artikel XVII.*

Beträffande förfrågningar, upplysningar, uppgifter och utlåtanen ävensom andra meddelanden, vilka i anledning av detta avtal ingå till någongdera staten, tillämpas i denna stat gällande laga bestämmelser angående tystnadsplikt och handlingars hemlighållande.

Artikel XVIII.

För handräckning enligt detta avtal i en av staterna må icke av den andra staten utkrävas någon avgift eller kostnadsersättning. Såframt ej annat överenskommes, utgår dock ersättning dels för gottgörelse till sakkunniga, dels för kostnader, som föranletts genom förrättningsmäns medverkan uti de i artikel IX andra stycket angivna fallen, dels ock för kostnader på grund av rättegångsförfarande vid domstol, som föranledes av handräckningens verkställande.

Artikel XIX.

De högsta finansmyndigheterna i de båda staterna kunna träffa ytterligare överenskommelser i enlighet med detta avtals syftemål. De kunna särskilt överenskomma angående minsta belopp, som framställning om indrivning må avse, angående avgifter i samband med indrivning, räntor, rättegångskostnader, viten och andra liknande, i samband med beskattning eller indrivning utgående belopp utan straffrättslig karaktär, angående fastställande av kurs för omräkning av belopp, som skola indrivnas, samt angående redovisning av indrivna belopp.

Skulle svårighet eller tvivelsmål uppkomma rörande avtalets tolkning eller tillämpning, åga nyssnämnda myndigheter likaledes träffa särskild överenskommelse.

Forskjellige bestemmelser.*Artikkel XVII.*

Med hensyn til forespørsler, opplysninger, oppgaver, uttalelser og andre meddelelser som i henhold til denne avtale er mottatt av noen av statene, skal de i vedkommende stat gjeldende forskrifter om taushetsplikt og hemmeligholdelse av dokumenter gis tilsvarende anvendelse.

Artikkel XVIII.

For bistand etter denne avtale i en av statene kan ikke den annen stat avkreves gebyr eller refusjon av omkostninger. Så fremt ikke annet blir avtalt, skal det dog ytes refusjon for godtgjørelse til sakkyndige samt for omkostninger som er foranlediget ved medvirkning av stevnevitne i de i artikkel IX annet ledd nevnte tilfelle. Det samme gjelder omkostninger i anledning av søksmål ved domstolene som er foranlediget ved at bistand er ytet.

Artikkel XIX.

De øverste finansmyndigheter i de to stater kan treffe ytterligere overenskomster i samsvar med denne avtales formål. De kan komme særskilt over ens om det minstebeløp som en anmodning om innfordring må angå, om gebyrer i forbindelse med innfordring, renter, søksmålsomkostninger, tvangsmulkt og andre lignende beløp uten strafferettslig karakter som er påløpet i forbindelse med beskatning eller innfordring, om fastsettelse av kurs for omregning av beløp som skal innfordres samt om overføring av innfordrede beløp.

Skulle det oppstå vanskelighet eller tvil angående tolkingen eller anvendelsen av avtalen, kan de forannevnte myndigheter likeledes treffe særskilt overenskomst.

Artikel XX.

Detta avtal skall icke tillämpas å Svalbard och Jan Mayen samt ej heller å de norska besittningarna utom Europa.

Artikel XXI.

Detta avtal skall ratificeras för Sveriges del av Hans Maj:t Konungen av Sverige med riksdagens samtycke och för Norges del av Hans Maj:t Konungen av Norge med stortingets samtycke. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm.

Avtalet träder i kraft med ingången av den kalendermånad, som följer närmast efter utväxlingen av ratifikationshandlingarna. Härvid iakttages, att handräkning ej medgives,

beträffande indrivning av skatt å inkomst eller förmögenhet, såvitt angår svensk skatt, om skatten utgår på grund av 1948 eller tidigare års taxering eller på grund av eftertaxering för något av nämnda år, samt, såvitt angår norsk skatt, om skatten utgår på grund av taxering (inbegripet eftertaxering) för skatteåret 1948—1949 eller tidigare år;

beträffande indrivning av skatt å kvarlåtenskap, om arvlåtaren eller testatorn avlidit före dagen för avtalets ikraftträdande;

beträffande införskaffande av uppgifter i ärende rörande skatt å inkomst eller förmögenhet, om inkomsten eller förmögenheten taxerats eller bort taxeras före avtalets ikraftträdande, samt beträffande införskaffande av uppgifter i ärende rörande skatt å kvarlåtenskap, om arvlåtaren eller testatorn avlidit före nyssnämnda tidpunkt.

Artikel XXII.

Avtalet skall förbliva gällande så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalsslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst åtta månader före kalenderårets utgång.

Artikkel XX.

Denne avtale får ikke anvendelse på Svalbard og Jan Mayen og heller ikke i de norske besittelser utenfor Europa.

Artikkel XXI.

Denne avtale skal ratifiseres, for Norges vedkommende av Hans Majestet Norges Konge med Stortingets samtykke og for Sveriges vedkommende av Hans Majestet Sveriges Konge med Riksdagens samtykke. Ratifikasjonsdokumentene skal snarest mulig utveksles i Stockholm.

Avtalen trer i kraft fra begynnelsen av den kalendermånad som følger nærmest etter utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene. Herved iakttas at bistand ikke ytes:

Med hensyn til innfordring av skatt av inntekt eller formue dersom skatten i Norge er utskrevet på grunnlag av ligning (herunder etterligning) for skatteåret 1948—49 eller tidligere år, og dersom skatten i Sverige er utskrevet på grunnlag av ligning i 1948 eller tidligere år eller på grunnlag av etterligning for noen av de nevnte år;

med hensyn til innfordring av skatt av arvemidler dersom arvelateren eller testator er død for dagen for avtalens ikrafttreden;

med hensyn til tilveiebringelse av oppgaver og opplysninger i sak om skatt av inntekt eller formue dersom inntekten eller formuen er eller burde ha vært lignet for avtalens ikrafttreden, og med hensyn til oppgaver og opplysninger i sak om skatt av arvemidler dersom arvelateren eller testator er død for det nevnte tidspunkt.

Artikkel XXII.

Avtalen skal gjelde så lenge den ikke oppsis av noen av de kontraherende stater. Oppsigelse skal finne sted minst 8 måneder for kalenderårets utgang. Er oppsigelsesfristen

Har uppsägningstiden iakttagits, upphör avtalets giltighet med kalenderårets utgång.

Framställning om handräckning, som inkommit till vederbörande myndighet i den stat, till vilken framställningen riktats, innan avtalet upphört att gälla, skall efterkommas i enlighet med avtalets bestämmelser, framställning om indrivning likväl endast i fall, då även erkännandet av det exigibla beslutet meddelats innan avtalet upphört att gälla.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat detta avtal och försett det samma med sina sigill.

Som skedde i Oslo den 17 december 1949, i dubbla exemplar, å svenska och norska språken, vilka båda texter äga lika vitsord.

Johan Beck-Friis.
Halvard M. Lange.

iaktfatt, upphörer avtalens gyldighet med kalenderårets utgång.

Anmodning om bistånd som er kommet inn til vedkommende myndighet i den stat som anmodningen er rettet til, for avtalen er opphört å gjelde, skal etterkommes i samsvar med bestemmelsene i avtalen. For anmodning om innfordring gjelder dette likevel bare når også anerkjennelsen av det eksigible krav er meddelt for avtalen opphørte å gjelde.

Til bekreftelse herpå har de to staters befullmektigede underteignet denne avtale og forsynt den med sine segl.

Utferdiget i Oslo den 17. desember 1949 i to eksemplarer på norsk og svensk, slik at begge tekster har like gyldighet.

Halvard M. Lange.
Johan Beck-Friis.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 16 december 1949.

N ä r v a r a n d e :

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÅNG, ERICSSON, WEIJNE, ANDERSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Den 21 juni 1947 undertecknades ett avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Avtalet godkändes av 1947 års riksdag (prop. nr 325, bev. utsk. betänk. nr 55, skriv. nr 492). Kungörelse i ämnet utfärdades den 24 oktober 1947 (nr 791).

I det protokoll, som den 25 mars 1947 upprättades rörande paraferingen av förslaget till nämnda avtal (prop. 1947: 325 s. 16) antecknades under § 4, att enighet mellan de svenska och norska ombuden konstaterats därutinnan att så snart som möjligt avtal rörande handräckning i beskattningsärenden borde träffas mellan de båda staterna.

På inbjudan av norska regeringen upptogs sedermera förhandlingar mellan ombud för svenska och norska regeringarna rörande *dels* avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap och *dels* avtal angående handräckning i skatteärenden. Förhandlingarna ägde rum i Oslo den 10—den 16 juni 1949 och fördes å svensk sida av regeringsrådet C. W. U. Kuylenstierna, ordförande, samt chefen för finansdepartementets rättsavdelning, hovrättsrådet Rolf Dahlgren, kammarrättsrådet Otto Ekenberg och f. d. skattedirektören K. G. A. Sandström. Enighet nåddes vid förhandlingarna om särskilda, på svenska och norska språken avfattade förslag till avtal mellan de båda staterna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap samt angående handräckning i skatteärenden. Vid förhandlingarna utarbetades jämväl förslag till särskild överenskommelse jämlikt artikel XIX i förslaget till handräckningsavtal.

De upprättade förslagen överlämnades därefter av de svenska förhandlingarna till chefen för finansdepartementet. De båda avtalsförslagen torde få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende.

¹ Bilagan, vilken frånsett ombudens namn i avtalens ingresser samt underskrifterna är lik lydande med de vid propositionen fogade avtalen, har här uteslutits.

² *Bihang till riksdagens protokoll 1950. 1 saml. Nr 13.*

Avtalsförslagen remitterades därefter, förslaget angående kvarlåtenskapskatt till *Svea hovrätt* och förslaget angående handräckning i skatteärenden till *kammarrätten*. I utlåtanden den 15 och den 27 september 1949 förklarade hovrätten och kammarrätten, att det till respektive myndighet remitterade avtalsförslaget icke föranledde någon erinran från myndighetens sida.

Norska finansdepartementet har nu under hand meddelat, att man å norsk sida vore beredd att underteckna avtalen.

Vad angår förslaget till avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap må erinras om att Sverige tidigare avslutat dylika avtal med Tyskland, Ungern och Frankrike samt, under det sistförflutna året, med Schweiz. I sak överensstämmer det nu förevarande avtalsförslaget i allt väsentligt med det med Schweiz träffade avtalet. I likhet med vad som gäller enligt sistnämnda avtal avses sålunda beskattningsrätten i princip skola tillkomma den av staterna, där den avlidne vid dödsfallet var bosatt. Undantag från denna regel avses skola gälla *dels* beträffande fast egendom i endera staten — vari enligt avtalsförslaget inbegripas tillbehör till den fasta egendomen samt levande och döda inventarier i lantbruk eller skogsbruk ävensom nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till avkomst eller annan förmån av sådan egendom — *dels* beträffande rätt till royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan fyndighet, *dels ock* beträffande i rörelse eller fritt yrke nedlagda tillgångar, som äro hänförliga till ett fast driftställe i en av staterna. Sålunda undantagen egendom avses skola beskattas i den av staterna, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen respektive där det fasta driftstället är inrättat.

Avtalet är avsett att träda i kraft den dag utväxlingen av ratifikationshandlingarna sker, men skall icke tillämpas i det fall att arvlåtaren eller testatorn avlidit före nämnda dag.

Avtal angående handräckning i skatteärenden ha tidigare träffats med Tyskland, Frankrike, Amerikas förenta stater och Finland. Det senaste avtalet är det med Finland träffade, vilket undertecknades år 1943. Det nu föreliggande avtalsförslaget överensstämmer i väsentliga delar med det finska avtalet men företer dock vissa sakliga avvikelser, varjämte förslaget i formellt hänseende på åtskilliga punkter avviker från nyssnämnda avtal.

Liksom det svensk-finska avtalet upptager det nu föreliggande avtalsförslaget bestämmelser angående delgivning av handlingar, angående införskaffande av uppgifter i skatteärenden samt angående indrivning av skatt. I princip medges handräckning blott såvitt angår skatteanspråk mot skattskyldiga, som tillhöra den stat, från vilken framställningen gjorts, eller som äro bosatta i denna stat eller som, utan att vara bosatta i någondera staten, stadigvarande vistas i den förstnämnda staten.

Vad angår de sakliga olikheterna mellan det svensk-finska handräcknings-

avtalet och det nu ifrågavarande avtalsförslaget må nämnas, att avtalsförslaget gäller endast beträffande skatter, vilka omfattas av avtalet mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet eller det föreslagna avtalet för undvikande av dubbelbeskattning beträffande kvarlåtenskapsskatter. Det svensk-finska avtalet omfattar däremot, med vissa undantag, alla skatter och offentliga avgifter i respektive land.

Vidare må nämnas att det nu föreliggande avtalsförslaget, i motsats till det finska avtalet, jämväl innefattar bestämmelser om automatiskt utbyte av upplysningar i skatteärenden. Således stadgas i artikel XII av avtalet att finansdepartementen i de båda länderna skola, i den mån det lämpligen kan ske på grundval av tillgängliga uppgifter, snarast möjligt efter utgången av varje kalenderår utan särskild framställning utbyta sådana upplysningar, avseende i den andra staten bosatta fysiska personer eller där hemmahörande juridiska personer, som kunna antagas vara av betydelse för deras taxering. Särskilt skola upplysningar meddelas beträffande utdelningar från aktiebolag och liknande juridiska personer, räntor å obligationer och andra dylika värdepapper, tillgodohavanden hos bankinrättningar och räntor å dylika tillgodohavanden samt löner, pensioner och livräntor. Där est vederbörande myndighet i stat, som mottagit upplysningarna, finner att dessa icke motsvara de verkliga förhållandena, skall myndigheten, om så finnes kunna ske och det kan vara av intresse för den andra staten, så snart som möjligt återställa de mottagna handlingarna till vederbörande myndighet i den andra staten med angivande av skälen för återställandet; eventuellt må myndigheten i den andra staten på annat sätt underrättas om förhållandet. Vidare stadgas att då en i den ena staten bosatt person avlidit och efterlämnat fast egendom i den andra staten eller tillgångar, nedlagda i rörelse därstädes, skall vederbörande myndighet i den förstnämnda staten, så snart kännedom vunnits om förhållandet, därom underrätta vederbörande myndighet i den andra staten.

I fråga om ikraftträdandet av handräckningsavtalet stadgas, att avtalet skall träda i kraft med ingången av den kalendermånad, som följer närmast efter utväxlingen av ratifikationshandlingarna. Avtalet avses dock icke skola äga tillämpning beträffande vissa äldre skatter.

Departementschefen. Med de intima relationer, som på olika områden existera mellan Sverige och Norge, är det naturligt att det mellan de båda staterna redan bestående avtalsförhållandet på inkomst- och förmögenhetsbeskattningens område utbygges med avtal för undvikande av dubbelbeskattning jämväl beträffande kvarlåtenskapsskatt ävensom med avtal angående handräkning i skatteärenden. Mot utformningen av de upprättade förslagen har jag intet att erinra. Jag tillstyrker i enlighet härmed, att ifrågavarande avtalsförslag godkännas av Sverige.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande undertecknandet, hemställer härefter före-

dragande departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna förenämnda förslag till *dels* avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap och *dels* avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Norge angående handräckning i skatteärenden.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:

Lars Nordvall.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 16 december 1949.

N ä r v a r a n d e:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, WEIJNE, ANDERSSON.

Under erinran, att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Sverige och Norge för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap,

hemställer ministern för utrikes ärendena, att Kungl. Maj:t måtte be-
myndiga sändebudet i Oslo, ambassadören friherre J. H. Beck-Friis att för Sveriges del underteckna ifrågavarande avtal.

Till vad ministern sålunda hemställt, varuti övriga stats-
rådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Lars Nordvall.

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 16 december 1949.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, WEIJNE, ANDERSSON.

Under erinran, att Kungl. Maj:t förut denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Sverige och Norge angående handräckning i skatteärenden,

hemställer ministern för utrikes ärendena, att Kungl. Maj:t måtte be- myndiga sändebudet i Oslo, ambassadören friherre J. H. Beck-Friis att för Sveriges del underteckna ifrågavarande avtal.

Till vad ministern sålunda hemställt, varuti övriga stats- rådsledamöter förena sig, behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Lars Nordvall.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Drottningholms slott den 21 december 1949.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena ⁷UNDÉN, statsråden
MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, DANIELSON, VOUGT, ZETTERBERG, NILSSON,
STRÄNG, ERICSSON, MOSSBERG, WEIJNE, KOCK, ANDERSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena.

Sedan Kungl. Maj:t den 16 december 1949 bemyndigat sändebudet i Oslo, ambassadören friherre J. H. Beck-Friis att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Norge *dels* för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap och *dels* angående handräckning i skatteärenden, ha nämnda båda avtal den 17 december 1949 blivit vederbörligen undertecknade.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 16 december 1949 anført i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att godkänna ifrågavarande båda avtal.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Folke Persson.